

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. Bohumil Kratochvíl**, se sídlem Dolanská 337/7, Praha 6, zast. JUDr. Vitem Hrnčíříkem, LL.M, Ph.D., advokátem, se sídlem Šrobárova 2002/40, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2021, č. j. 6076/2021-MZE-14112, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2024, č. j. 3 A 43/2021-104,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 2. 2021, č. j. 6076/2021-MZE-14112 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského a intervenčního fondu ze dne 19. 8. 2020, č. j. SZIF/2020/0542257, kterým byla žalobci uložena povinnost vrátit finanční prostředky, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci Programu rozvoje venkova ČR, a to ve výši 379.200 Kč, neboť zmocněnec žalobce nedodržel podmínky k poskytnutí finančních prostředků.

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobce bránil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Ten v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížností.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 4. 2024, č. j. 4 Afs 52/2024-43, stěžovatele vyzval mimo jiné k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[5] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 8. 4. 2024. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli běžet dne 9. 4. 2024 a uplynula dne 23. 4. 2024. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu